

No:3

2012

MINISTERI

Mini Club Flying Finns ry:n Jäsenlehti

HALLITUS

Puheenjohtaja:
Markku Lönnqvist

puheenjohtaja@mcff.net

Varapuheenjohtaja:
Topi Mättö

varapuheenjohtaja@mcff.net

Sihteeri:
Päivi Heinonen

sihteeri@mcff.net

Rahastonhoitaja:
Tuija Pettersson

rahastonhoitaja@mcff.net

TOIMIHENKILÖT:
Kirjanpitäjä:
Virpi Koski

Jäsenrekisteri:
Nils Pettersson

jasenrekisteri@mcff.net

Nettisivut:
Toni Viemerö

webmaster@mcff.net

Jäsenlehden toimitus & Uudet jäsenet.
Sami Nyssönen

lehti@mcff.net
uudetjasenet@mcff.net

Kerhotavarat:
Erkki & Topi Mättö

Yht.otot klo 17 jälkeen
kerhomateriaali@mcff.net

Jaahas! Taitaa olla ulkona sen verran kylmää ja sateista että on aika vetää tämä juhluvuoden kesäkausi nyt nippuun ja Ministerin kansien väliin. Myönnetään että ilmoitetaan tämä kesä oli kaukainen serkku viime kesän hellekesään verrattuna, mutta muuten tämä taisi olla aika nappisuoritus. Vuoden ensimmäisen Ministerin monologissa huutelin uusien jäsenten ja aktiivisten tapahtumien perään. Jäsenmäärä on noussut kevään ja kesän aikana noin sadalla, ja suuri osa jäsenistä tuli tapahtumien aikana tai niiden jälkimainingeissa.

Kokoontumisiin ja tapahtumiin osallistui hienosti Minejä. Tampereen Torikokouksessa ja Koskenpään Kesäkokouksessa meni molemmissa sadan Minin raja rikki. HIENO SUORITUS !! Vastaavasti taas muutama pienempi tapahtuma kärsi sateisen kesän syndroomasta, eli paikalle ei uskalleta lähteä jos säätiedotus vähänkään lupaa sadetta. Ainoa sateen täysin latistama tapahtuma oli kuitenkin kesän aloittava Mobilian kokoontuminen, jonne löysi tiensä vain noin 30 Miniä. Noh, ensi vuonna uudestaan - paremmalla meteorologilla varustettuna.

Kaiken kaikkiaan kerholla oli tämän vuoden aikana (Syyskokous vielä käymättä) kahdeksan eri tapahtumaa. Lönnqvistin Maken kanssa jutelllessani hän arvioi että kesän aikana tapahtumissa kävi reippaasti yli 200 eri Miniä. Ja joka tapahtumassa oli kokonaan uusia Minejä ja Ministejä paikalla. Tätä pitäisi vahvana todisteena sille että Minikerhon ryhtiliike on tapahtunut ja kesälle asetetut kovat tavoitteet toteutuneet.

Oletteko muuten huomanneet että suomen Volkkari kerho, FVWA ry viettää myös tänä vuonna 30 vuotis juhliään. Onnittelut myös sinne suuntaan. Meidän juhluvuosi alkaa olla jo taputeltu kasaan. Vielä viimeinen rypistys ja kaikki joukolla mukaan syyskokoukseen päättämään kerhon asioista. Tällä kertaa vietämme syyskokousta Sastamalassa, Ellivuoren hotellin tiloissa.

Moni laittelee Minejään jo talviteloille, muistakaahan tehdä kunnon talvihuolto ennen kuin vedätte pressun Mininne päälle. Se palkitaan sitten keväällä...

Sami

Kuva: Matkalla Tampereen Torijuhlaan, puolen kilometrin jälkeen meni bensaletku poikki jota pysähdyttiin korjaamaan. Kiire tuli, mutta matka jatkui ja perille päästiin.

Kerholehden ilmestymispäivät 2012

Numero	Aineiston viim. jättöpäivä	Lehti ilmestyy
4/2012	2.12.2012	Vko 50-52

Ilmestymisaikataulu on viitteellinen. Toimitus pidättää oikeuden muutoksiin

Ilmoitushinnat 2012 Neliväri ilmoitukset (ALV 0%)		
Aukeama	200€	1/2 sivua 50€
Koko sivu	100€	1/4 sivua 25€

MiniClub Flying Finns ry. jäsenlehti - Painopaikka Kopio Niini Oy, Tampere. Painosmäärä 750 kpl. Ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan toimittaa sähköpostilla osoitteeseen lehti@mcff.net tai mcff.ministeri@gmail.com

Kannen kuva:
Lasse Kaila - Minit Tampereen keskustorilla

Minitron Ay, Lapintie 11, 01760 VANTAA

http://www.minitron.fi - email: myynti@minitrn.fi

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Tervehdys Ministit.

Juhlavuosi kääntyy jo sateiseen ja koleaan syksyyn ja tapahtumat ovat yhtä vaille käsitelty. Ratapäivä on tätä kirjoitettaessa koettu ja Jurvan Botnaring taas liukkaaksi ja hauskaksi todettu. Vaikka vettä on reilusti satanut niin suhteellisen hyvin ollaan tapahtumista selvitty kuivin jaloin. Tietysti Brittitahtumiin saaren oikukas keli sopii mutta olisivathan tapahtumat hausکمپia auringon paistaessa.

Kesäänhän on mahtunut paljon kaikkea ja todella hyvin on Minejä kaikkialle riittänytkin. Lahdessa oli Classic Motor Showssa esillä useita ja paikoitusalueellakin muutama. Mobilia kärsi hieman sään takia osallistujista mutta tapahtuma oli suosittu kuten aina aiemminkin kevään aloitukse- na. Dyno päivä Riihimäellä yllätti innostuksellaan ja osanottajamäärällään. Suurkiitos Maijalan Jampalle tapahtuman ideoinnista ja toivotaan että saadaan tästäkin kalenteriin vakiotapahtuma. Tampereen torilla ollut kokoontuminen taisi yllättää kaikki osanottajamäärällään ja kaikki sujui kuitenkin hyvin vaikka järjestäjät eivät näin paljoa autoja odottaneetkaan. Koskenpäässä oli perinteinen kesäkoontuminen ja paikalle odotettiin yli sataa Miniä ja se raja rikottiinkin. Taisi olla viimeksi Järvenpään kokoontumisessa kun saatiin raja yli, voin tietysti muistaa väärin kun ei kai- kista ole mustaa ruutupaperilla, ainakaan minulla. Koskenpäässä saatiin aimo annos Nostalgiaa, ainakin pesutilojen suhteen mutta nostalgiaahan nyt haettiin 30v kunniaksi.....

No ensivuonna jossain muualla ja taas nähdään mitä järjestäjä saa aikaan....

Ratapäivä keräsi ihan hyvin väkeä ja autoja ja keli oli kuiva vaikkakin kolea. Useita hiumia suorituksia kylmän radan pinnan ansoista nähtiin ja koettiin, allekirjoittaneenkin toimesta. Toivottavasti vahingot jäivät katkennutta kampaiksella lukuunottamatta moraaliseksi. Rikkou- tuneen Minin omistajan sanoin: hyvä että nyt hajosi että on talvi aikaa korjata.

Syksyn viimeinen tapahtuma on pian ovella ja Ellivuori kutsuu meitä kuten kerhon historian aika- na usein aiemminkin. Huoneita on saanutkin jo jonkin aikaa varailla ja reilulla pikkujoulu mielellä syyskokoukseen niin voi vaikuttaa kerhon asioihinkin.

Kotimaan tapahtumien lisäksi usea MINisti ajeli Unkariin IMM meettiin ja osa laiskana lensi sinisin siivin. Tapahtumaan olisi mahtunut paljon enemmänkin väkeä, mutta ensi vuonna kelit suosivat yleensä niin aurinkoisissa Italiassa.

Unkarin lisäksi usea MINisti ajeli Eettiin heidän kesä tapahtumaansa ja ainakin naurua riitti ja kelitkin olivat kohdallaan, hintojen lisäksi. Suosittelen tapahtumaa ensikesän kalenteriin merkat- tavaksi sillä on hieman erillainen tapahtuma kuin meillä.

Ja Eestin ministithän ilahduttivat meitä Koskenpäässäkin muitten ulkomaan vieraiden lisäksi.

Pikaisiin näkemisiin.

Markku
Pj toistaiseksi?

- sieltä niitä Minin osia saa -

Sisältö Ministeri 3/2012

Mobilia.....	4 - 5
Tampereen Torijuhla.....	6 - 8
Eestin Kesäkokous.....	9
IMM 2012 - Roadtrip.....	10 - 13
IMM2012 - Valokuvia.....	14 - 15
30v juhluvuoden kesäkokous Koskenpäässä.....	16 - 19
Ratapäivät.....	20 - 21
Muut tapahtumat.....	22 - 23

Minikerhon uutiset ja ajankohtaiset
asiat löydät netistä osoitteesta

WWW.MCFF.NET

Apua ongelmiin ja mielipiteiden
vaihtoa sekä projekteja löytyy

MINI2.FI/FORUM

Minikerho löytyy myös täältä

facebook

MCFF:n sadekesän avaus *Autokylä* MOBILIA

Mobilian tapahtuma avasi Minikerhon 30 Vuotisjuhlakesän. Olihan kevättratapäivä jo ajettu Maaliskuun puolella Saukkolan maisemissa, mutta yleisesti Mobilian kokoontuminen on saanut tallien kätöksissä talven odottaneet autot yhteen ja ajokausi varsinaisesti avattua. Koko loppuviikon ajan sääennusteet lupasi koko Suomen päälle yhtenäistä saderintamaa, eikä tapahtumapäivän aamunakaan aurinko suorastaan hellinyt Suomen autoilevaa kansaa. Vettä tuli kuin aisia, ja paikan päälle Kangasalle vaivautui vain osa tapahtuman vakiokävijöistäkin. Muutama uusi autokin oli saatu valmiiksi loppumetreillä, ja nämä uudet tulijat tutkittiin tarkasti asiantuntijaraadin kesken. Kurjan ilman syyksi voitaneen laittaa myös sen että oli erittäin hankala löytää tapahtumasta valokuvia joissa on paljon ihmisiä ja Minejä. Todennäköisesti Mobilian kahvio teki hyvän tilin ja tuoretta munkkia ja kahvia myytiin ennätysmäärät.

Osanottajien määrä karsiutui entisestään sillä Lappeenrannasta matkaan lähtenyt kahden Minin kulkue tyypistyi puolessa välissä yhden Minin kulkueeksi, sillä Mätön veljesten *Northern* Ministä korkkasi kannentiviste. Perille pääsi kuitenkin puolet veljeksistä sekä kerhotavarat ja kauppa kävi sen mitä sateelta kykeni myymään.

Autoja oli paikan päällä vain reilu 30 kappaletta, ja oli osallistujamäärältään yksi 2000 luvun pienimmistä Mobilian osallistujamääristä. Tämä oli sinänsä harmi, sillä 30 vuotis juhlan kunniaksi Minikerho ja tämäkin tapahtuma oli saanut suhteellisen hyvin julkisuutta jopa valtakunnallisessa mediassa. Paikan päällä kävikin ihmettelemässä useampikin ei-ministi joka halusi tulla katselemaan Mini-loistoa.

Perinteen mukaan Ministit saivat keskenään äänestää joukosta 'Pihan kaunein Mini' palkinnon. Plakaatin pokkasi itselleen Timo "Purtsi" Purmonen, joka oli ehtinyt jo poistua tapahtumapaikalta. Kohteliaana miehenä - tai plakaatin kiilto silmissä - hän teki matkalla U-käännöksen ja kävi poseeraamassa voittokuvassa. Purtsin Suzukin tekniikalla oleva Mini on ollut viime vuosina useammassakin tapahtumassa näytillä. Sama meno jatkuu ensi kesänä uuden kaluston kanssa, sillä Purtsi's Garage on loihtinut uuden näyttävän luomuksen vanhasta umpikylki vanista.

Viime vuonna 'Pihan kaunein Mini' plakaatin voittanut Jarno Jussila oli talven aikana rakentanut kevyesti kolaroidusta 2002 Mini Cooperista näyttävän ja uniikin auton. Kovin montaa modifioitua BMW Miniä ei vielä Suomen tapahtumia kierräkään, joten auto on tervetullut lisä tapahtumien vakiokävijöihin. Viime vuonna valmiiksi saadun MK1 Minin lisäksi Jarnolla on teon alla MK3 jossa menohaluja avittaa jonkinsorttinen kuumailmapuhallin. Tallin nurkilla odottelee pressun alla MK2 kori, ja työhön pitäisi päästä tulevan lumisesongin aikana.

Sateen piiskatessa pihalla seisovia Minejä, oli hyvä tilaisuus olla sisätiloissa ja tutustua Mobilian 'Autoja, autoja' näyttelyyn. Näyttely piti sisällään muunmuassa erityisen hyvän kattauksen 70- ja 80-luvun autoja. Tietenkin näyttelyn helmeiksi nousi Espoon Automuseolta lainassa ollut Morris Mini vuodelta 1959.

Mobilia oli hyvä tilaisuus harjoitella kesän kokoon-tumisia varten. Jälkikäteen ajatellen viikonlopun keli toimi oikein hyvänä alustuksena lähes koko kesäkauden ajo-olosuhteisiin. Purtsikin ajeli Tampereen suunnalle kovin odotuksin, sillä katolle oli sijoitettu kaksi retrohenkistä taittuvaa aurinkotuolia. Tuolit saivat olla rauhassa katolla koko tapahtuman ajan.

Kun Ministit yleensä kokoontuvat, on paikaksi valittu joku mukava syrjäinen paikka hyvien kulkuyhteyksien varrella, paikassa jossa on hyvä parkkeerata autot vierekkäin ja jutella toisten Ministien kanssa. Konsepti toimii hyvin jos tavoitteena on esitellä Minejä vain toisillemme ja viettää aikaa omassa porukassa. Muutaman vuoden tapaamisia kiertäneenä väkisin kävi mielessä että tapahtumissa paikalla on yleensä samat autot ja samat naamat niitä katselemassa. Älkää nyt ymmärtäkö väärin, minulla ei ole mitään teidän naamvoja - tai Minejä vastaan. Mutta viime kesänä Salon toritapahtumaa ihastellessani tajusin että Minikerhonkin pitää päästä näyttämään autojaan tavalliselle ohikulkijalle. Soitto Tampereen Kaupungille viimeistään ratkaisi asian - sanoivat että valitse vapaa viikonloppu niin ollaan tervetulleita värittämään Keskustorin kesää. Vielä kun Minin maahantuoja ja paikallinen MINI kauppias halusi lähteä tapahtumaan mukaan, niin oli helppo soitella kaverit läpi ja aloittaa tapahtuman järjestely.

Tapahtuman paikaksi saatiin Keskustori ja siellä käytiin katsomassa miten paikka sopisi tapahtumalle ja miten autot saataisiin mahdollitettua paikalle niin että viranomaisten määräykset esimerkiksi jalankulkijoiden turvallisuudesta ja pelastusteistä toteutuu. Vielä myyntiluvat, tapahtumailmoitukset viranomaisille ja ympäristöluvut kuntoon ja sitten vaan odottamaan ja seurailemaan säätiedotuksia. Säätiedotukset vaihteli auringonpaisteesta masentavan kokonaisvaltaiseen saderintamaan. Edellisenä iltana vettä tuli kuin aisia, joten tapahtumapäivän aamua odotettiin pelonsekaisin tuntein.

Kaupungilta tuli ukaasia että torille ei saa jäädä öljyläiskä. Tämän torjuntaan varauduttiin marssimalla hattu kourassa naapurissa toimivaan pakkausalan yritykseen esittämään pyyntö sponsorointiin. Kuultuaan pyyntöni käveltiin toimitusjohtajan (automies itsekin) kanssa halliin ja hän antoi leikkaajalle tehtäväksi leikata minulle 100 kpl pahvialustaa. Kiitos ja kumarrus ja kaikki oli valmis aamua varten.

Aamu valkeni kuitenkin pilvipoutaisena. Tapahtuman järjestämisessä apuna olleet Jarno ja Hanna tuli aikaisin aamulla pihaan ja sieltä lähdettiin ajamaan kohti Tamperetta. Minun valkoinen Mini on toiminut kolme vuotta moitteetta, mutta juuri nyt kyseisenä aamuna,

noin kilometrin ajon jälkeen alkoi autoon tulla voimakas bensa haju, ja auto alkoi nykiä. Auto tien sivuun, ja konepelti pystyyn. Bensaletkusta pruuuttasi bensa pumpun tahtiin pitkänä kaarena kohti pakosarjaa ja tulipeltiä. Auto äkkiä sammuksiin ja Jarnon työkalupakista apuja ongelmaan. Hetken kuluttua auto taas kävi ja matka pääsi jatkumaan. Mutta myöhässä jo oltiin, ja Tiina soitteli torilta että täällä sähkömies odottelee mitkä sähköpisteet pitäisi avata. Perille päästiin yhdeksän aikaan aamulla, ja paikalla oli jo puolenkymmentä Miniä odottelemassa päivän alkua.

Pian paikalle tuli Autokeskus viiden uuden Minin kanssa, Makkaranpurijat ry pystytti ulkoilmaravintolansa ja Hartuksen Teemu taskuparkkeerasi Hartus Racing teamin Motorhomen aivan vanhan kirkon portaiden juureen. Myös Tuomen rallitalli pystytti varikkopilttuunsa, ja ihmiset pääsivät tutustumaan kuvankauniiseen rallikalustoon.

Virallisesti tapahtuma alkoi klo 10 mutta autoja alkoi virrata paikalle jo hyvissä ajoin ennen puolta. Classic Minit järjestettiin torin toiseen päähän, ja uudet Minit toiseen päähän toria. Ennakkoon sovitut museoautopaikat Tampereen teatterin portaiden edessä täyttyivät nekin toinen toistaan upeammista Coopereista, vaneista ja Pick-Upeista. Kun kaupunki lopulta heräsi lauantain täyteen hulinaan, oli tori jo täynnä autoja. Ohikulijat pysähtyivät ihmettelemään pikkuruusia Minejä, ja kertomaan tarinoita omista kokemuksistaan. Moni oli ajanut Hämeenkatua pitkin ja nähdessään torin täynnä Minejä, oli autolle etsitty parkkipaikka ja jalkauduttu torille. Tapahtuma keräsi paikalle paljon uusia jäseniä mutta paljon myös niitä jotka ovat viettäneet hiljaiseloa harrastuksestaan. Nyt kerhon juhluvuoden kunniaksi - ja ehkä myös tapahtuman keskeisen sijainnin vuoksi, oli Mini kaivettu naftaliinista ja sillä tultiin paikalle. Myös kerhoon kuulumattomat Minin omistajat tulivat katsomaan kerhon tapahtumia. Nämä myös lähes poikkeuksetta liittyivät kerhoon pienen houkuttelun myötä. Myös

uusien Minien harrastajia oli mukavasti paikalla, ja moni myönsi että oli vielä aikeissa jättää auto parkkipaikalle, mutta huomattuaan muitakin uusia Minejä parkissa - uskaltautui itsekin torille asti. Iltasanomien netti-TV kävi tekemässä mukavan jutun tapahtumasta, ja Grönforsin Teron 1959 mallin Mini pääsi jutussa lähempään tarkasteluun. Koeajokin suoritettiin Pyykin näkötorin ja Pispalan harjun upeissa maisemissa. Päivän aikana paikalla kävi peräti 112 Miniä joista noin 30 oli uuden mallin Miniä, loput classic Miniä. Ohikulkijoiden määrä on hankala arvata, mutta arvattavasti luku oli iso. Ja hyvin tokaisi eräs laitapuolen kulkijakin joka pälyili hetken aikaa ympärilleen, pudisti päätään ja sanoi "Johan on torikokous".

Samaa mieltä oli järjestäjätkin.

Säätiedotus lupasi sateita, mutta siitä huolimatta ilma oli kohtuullisen hyvä koko tapahtuman ajan. Ja mikä parasta - ennusteet ei ollut estänyt ihmisiä saapumasta paikalle.

Paikalla oli oma museoautoparkki, Classic- ja BMW Mini parkki, Autokeskuksen osasto, ralli- ja ratakalustoa ja kahvilaa. Kaikille siis löytyi jotain.

Autokeskuksella oli myös oma osastonsa ja paikalle oli useita toinen toistaan upeampia Minejä.

Aamutuimaan paikalle saapui Ralli- ja RataMinit.

Hartus Racing oli paikalla kahdella Mini1000 luokan autolla varikkokalustoineen.

- Tuomen rallitali sai paljon ihasteluja ja kyselyjä F-ryhmän Clubmanista. Auton virheetön ulkonäkö sekä upea väritys houkutteli paikalle väkeä vähän sivumpaakin.

- Uusia Minejä näkyi myös ennätysmäisen paljon paikalla. Oli Clubia, Cooperia, Roadsteria, Coupea ja avomallia. Oli perusmallia ja tuunattua kalustoa

-Kerhotavara vaihtoi niin hyvin omistajaa että iltapäivällä saatiin jo myydä Ei-oota muutaman artikkelin kohdalla.

- Mätön veljekset ja musiikillisesti orientoituneet Minit pääsivät tällä kertaa kaikki perille asti.

- Viku Perälä toi kesän päätapahtumiin näytille taas silmäteränsä. Tampereella mukana oli Roadsteri, koskenpäässä taas maantienlaivan koneella varustettu Clubman.

- Kiinteistöhuolto pelaa kun kalustona on PickUp sekä lavalla sävy-sävyyn sopiva mönkkäri.

- Useampikin auto tallentui ohikulkijoiden kännykkäkameroiden muistiin. Esimerkiksi museoautorivistö oli aika edustavan näköinen.

- Tapahtuman jälkeen torilla ei ollut yhtään öljytippaa. Kiitos siitä kuuluu erälle yhdeksän vuotiaalle Topille joka teki hartiavoimin töitä ohjatessaan autoja oikeille paikoille ja huolehtien tippa-alustat paikoilleen.

Sivun kuvat: Tumppi

MININ kehityskaari

Tapahtumassa vieraili muutama muukin auto. Eräs niistä sopi erityisen hyvin teemaan, ja täydensi näin koko Minin kehitykseen johtaneen mallisarjan. Tumppi väsäsi oheisen kuvasarjan jossa näkyy erään näkemyksen mukaan miten "Mini" on vuosien varrella vaihtanut muotoaan ja nimeään.

Austin A30 1956

Austin Mini 1000 1979

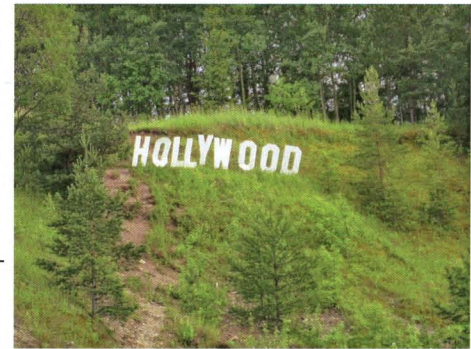
MG Metro 1.3 1983

BMW Mini Cooper 2002

Miniklubi suvetuur

Forssan porukka oli suunnitellut jo edellisvuonna Saarenmaalle menemistä, mutta yhteen-sattumien vuoksi matkasta ei tullut mitään. Nyt lähdettiin hyvissä ajoin liikenteeseen ja matka toteutui. Läksimme jo torstaina Peltolan Ollin porukan kanssa liikenteeseen välttääksemme viikonlopun ruuhkan ja hyvinhän ylitys Tallinnaan sujuikin. Matkaa Tallinnasta Pölvän lähistölle oli noin 200km, vaikka välillä luultiin olevamme jo Hollywoodissa ;-)

Saavuimme illalla Varbusen kylään ja nukuimme ensimmäisen yön "mökissä". Aamulla menimme itse tapahtumapaikalle "Savi turismitaluun", jossa jo oli muutama Mini. Saimme samalla sieltä huoneen itsellemme. Kyseisessä paikassa oli mahdollista yöpyä teltassa, asuntoautossa(omassa) tai huoneissa (~30€/yö 2h). Päivän mittaan paikalle kerääntyi 16 Miniä, joista 6 oli suomalaisia. Illalla grillattiin isolla grillillä.

Seuraavana päivänä ajettiin Pölvään "näyttille" sekä käytiin syömässä ravintolassa. Naapurissa oli Bandidoksen porukkaa Venäjältä, Virosta, Suomesta ja muualtakin syömässä ja pelleilimme kuka uskaltaa mennä sanomaan:" Olkaa hieman hiljempaa!!" Kyllä jäi menemättä...

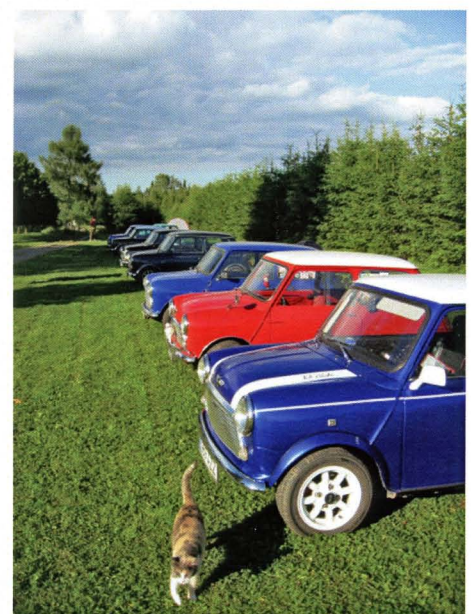
Lauantai-iltana oli järjestetty kaikenlaista ohjelmaa koko porukalle ja hauskaa oli. Kumpikohan joukkue mahtoi lopulta voittaa ?? Palkintoja tuli kotiin viemisiksi asti. Me lupasimme laittaa voittamamme öljykannun oman kesäkokouksen palkinnoksi ja sinnehän se meni.

Sunnuntaina ajoimme Viron maantiemuseolle, noin 1 km peltotietä Savi turismitalusta. Siellä oli museoautojen retkeilyajon ruokatauko. Mukana näkyi 5-6 suomalaista autoakin.

Tietenkin kiersimme oppaan johdolla museon ympäri, joka olikin ihan mielenkiintoinen, tarvittaessa pääsee hevosvetoisten postivaunujenkin kyytiin. Kannattaa pysähtyä ainakin kahville, jos sielläpäin liikkuu. Paikka on Pölvän ja Kanepin puolivälissä (tie 62) ja siitä noin 3 km poikkeama pohjoiseen päin.

Iltapäivällä osa porukkaa läksi vielä Teevaskojaan laiva-ajelulle. Kiertelimme tunnin verran padottua jokea ja sen päätteeksi kävelimme jokea alas, jossa oli pari aika isoa pystysuoraa kalliota, joihin oli kaiverrettu jo 1800-luvulta alkaen päiväyksiä. Eestin Mini Klubin kaverit suunnitteli ison kaiveruksen tekoa, mutta eipä kehdattu tehdä.

Kutsuttiin isännät tietenkin vastavierailulle meidän kesäkokoukseen, joka toteutuikin.

Valitettavasti aika rupesi loppumaan ja lähdimme ajelemaan kohti Tallinnaa ja saamamme ajo-ohjeen mukaan Oruun, josta löytyi ihan uusi Motelli/Hotelli 30€ /yö.

Täällä olikin jo pari Minillistä porukkaa, joten ilta kului rattoisasti. Maanantaina laivaan ja illaksi kotiin. Ihan mukava reissu, joten ehkä ensi kesänä taas uudestaan.

Mokella tuli reissattua ensin Unkariin IMM 2012 ja takaisin, sekä heti neljän päivän perästä Eestiin, joten reissua tuli yhteensä 4800 km. Hitto nyt on jo mittarissa 25 000 km;-)

Timo + koko ryhmä

Teksti ja Kuvat: Timo Salminen

IMM 2012 Unkari

Roadtrip by Timo Purmonen

Unkarin IMMin suunnittelu aloitettiin reilu puoli vuotta ennen tapahtumaa. Tänä aikana apukuskikin vaihtui pariin otteeseen ja lopulta Kaisa-vaimo suostui lähtemään kartturiksi menosuunnan ajaksi eli Budapestiin asti. Kaverini Matti saapui Budapestiin lentokoneella ja toimisi loppumatkan kartturina ja osallistuisi myös ensimmäiseen IMMiinsä. Olimme varustautuneet matkaan kahdella puhelimessa toimivalla navigaattorilla sekä vuoden '94 ADACin tiekartastolla.

Saksan IMMin viat oli nyt korjattu ja tällä kertaa oli tarkoitus päästä ilman isompia ongelmia ja remontteja tapahtumapaikalle ja takaisin. Karkkilassa suoritettiin ensimmäisen tankkauksen ja laitoin mittarilukeman ylös. Tässä kohdin sitten bensatankin korjaukset vastasi eikä suostunut menemään lukkoon. Hieman lukon muokkausta ja korkin sai takaisin kiinni jolloin matka kohti Helsinkiä pääsi jatkumaan. Seuraavana päivänä alkava laivamatka Vuosaaresta Travemundeen sujui ongelmitta. Varmaan siksi, ettei itse tarvinnut ajaa.

Saavuimme lauantai-iltana Travemundeen ja lähdimme ajamaan kohti ensimmäistä majoituspaikkaa joka sijaitsi noin 10km Lyypekestä etelään. Kyseessä oli maalaistalo joka sijaitsi sitten aivan keskellä ei-mitään, kuten pimeän tullen tulimme huomaamaan. Navi johdatti meidät erään majatalon pihaan jonka jälkeen ilmoitti, että kohde oli saavutettu. Pihapiiri oli kyllä maalaismainen, muttei näyttänyt samalta kuin kuvissa. Hetken aikaa pihalla pyörittyäni ja kuunneltuani räksyttävää koiraa joka varmasti herätti kaikki asukkaat, niin

huomasin kyltin jossa oli etsimämme majatalon mainos joka ohjasi meidät navetan takaa alkavalle tielle jonka navigaattori oli ilmoittanut olevan rajoitettu. Noh, sattuuhan näitä ja lopulta päädyimme oikealle pihalle. Kiitos ja anteeksi edellisen maalaistalon asukkaille.

Seuraavana päivänä oli vuorossa noin 500km ajo Dresdeniin. Olimme sopineet Ryaneitten kanssa, että tapaisimme heidät aamulla motarin kupeessa ja jatkaisimme siitä kahden Minin letkassa Berliiniin tienoille jossa heillä oli majoitus. Matka meni mukavasti, kun ei ollut liiemmin rekkojaan liikenteessä, kiitos sunnuntain. Berliiniin kehätiellä sitten juutuimme ruuhkaan ja aikamme siinä jonotuttaamme päätimme ottaa ensimmäisen ulosmenotien ja suunnata pienemmille teille, jottei tarvitse ruuhkassa istua. Navigaattorit osoittivat hyödyllisyytensä ja ohjasivat meidät mielenkiintoisia pikkuteitä kehätieltä ohitse. Erosimme päästyämme takaisin motarille ja jatkoimme omiin majoituspaikkoihimme. Seitsemän jälkeen illalla löysimme tiemme Dresdeniin väsyn-

einä, mutta onnellisina yhdeksän tunnin ajon jälkeen.

Tsekki kutsuu kohteena Praha. Mini toimi ongelmitta, mitä nyt matkustajilla oli hieman kuuma. Majoituskin oli aikasta hyvässä paikkaa suht lähellä keskustaa ja naapurissa toimi 'Prague Beer Museum Pub' jossa oli yli 20 erilaista olutta hanoissa hintojen ollessa alta kolmea euroa erikoisimmistakin oluista. Se oli hyvä paikka se. Niin, tuli sitä nähtävyyksiäkin katseltua.

Kaupunkimatkailu jatkuu ja seuraavana päivänä otimme suunnaksi Bratislavan Slovakiassa. Tsekin moottoriet Prahasta etelään ovat aivan kauheita ajaa Minillä ja jos vaan oli mahdollista, niin piti ajaa vasenta kaistaa joka oli huomattavasti tasaisempi kuin oikeanpuoleinen. Hieman paloi kiinni motaria ajassa. Nyt alkoi sitten tapahtumaan, sillä ennen Brnoa alkoi kabiiniin tulla savua. Ekana mielessä kävi, että putkisto vuotaisi, mutta haju ei ollut oikea siihen. Auto pikaisesti tien sivuun ja Kaisa oli ehkä "hieman" hätäant-

nynt nähdessään savua tulevan konepellin alta ihan urakalla kun pysähdyimme. Auto sammuihin ja vikaa etsimään. Ei tarvinnut edes palosammutinta irroittaa, kun savu alkoi hälvenemään samantien, kun moottorin sammutti. Oli sitten öljynpaineletku päässyt kosketuksiin pakosarjan kanssa jonka seurauksena letku vuosi öljyä pakosarjan päällä olevan heatwräpin päälle joka alkoi sitten savuamaan. 1.5h työskentelyn jälkeen wräppi oli poistettu ja lohkon letkun päähän tehty Mcgyver-viritys jonka toivon kestävänsä Balatonfurediin asti. Saavuimme lopulta Slovakiaan. Hieman oli rajalla säättämistä, kun tuli ajettua väärään suuntaan teitä, jotta pääsi ostamaan motaritiketin. Mutta ai että oli tiet sitten tasaisia, kyllä kelpasi Minillä ajaa verrattuna Tsekin äänekkäisiin 'fläp fläp fläp' -teihin.

Aamulla tein vielä varmistuksen letkuun, että öljy todellakin pysyisi koneen sisällä ja jatkoimme matkaa kohti Budapestiä aina välillä tarkistaen, ettei öljyä enää vuoda. Onneksi hotellilta oli helppo lähteä ajamaan kohti Budaan koska kumpikaan puhelinten navigaattoreista ei suostunut toimimaan kunnolla Slovakiassa. Unkarin puolelle tultaessa navit eivät toimineet enää senkään vertaa. Onneksi meillä oli kuitenkin turistikartta keskustasta mukana jonka avulla suunnattiin hotellille. Keskustaan pääsimme suht järkevästi, mutta autolla hotellin nurkille pääseminen olikin sitten pidemmän puoleinen urakka sillä tietöitten ja vasemmalle kääntymisen estävien teitten yhdistelmä teki hotellin parkkialueelle pääsemisestä yhtä tuskaa. Saimme auton eräälle sivutielle parkkiin ja Kaisa lähti jalan etsimään hotellia ja tietä parkkihalliin jota tietyt eivät olisi katkaisseet. Tunti ja paljon hikoilua myöhemmin Kaisa tuli takaisin reitin kanssa jolla päästiin lopulta perille. Ilta menikin sitten kaupunkia kierrellessä ja olutvalikoimiin tutustuessi välillä väistellen ukkoskuuroja.

Ensimmäinen paikka jossa ei ollut yösijan tarjoajan aamiaista osui sitten Budapestiin. Omatoiminen aamiainen naamaan

ja kaupungille kiertelemään ennen huoneen luovuttamista. Mattikin löysi lentokentältä tiensä keskustaan ja lopulta kokoonnuimme ruoan ja juoman parissa varsin hyvän olutvalikoiman omaamassa pubissa jonne myös Make ja Sepi tulivat. Suunnitelmassa oli lähteä kahdelta ajamaan kohti Balatonfurediä. Hyvästelimme Kaisan joka lähti illalla lentokoneella Suomeen ja suuntasimme Matin kanssa autohallille Miniä hakemaan. Edessä enää noin 120km matkaa IMM-paikalle eli varsin nopea pyrähdys tiedossa. Kartasta katsoimme, että Balatonin suuntaan on helppo ajaa. Vain pari käännyttä ja olimme oikealla tiellä. Helpommin sanottu kuin tehty, koska vasemmalle kääntymisen on tehty Budapestissä todella vaikeaksi liikennemerkkien ollessa todella puutteellisia ja väärässä paikassa suomalaisesta näkökulmasta. Tunti meni sitten ympäri budaan ajaessa ennen kuin löysimme sieltä pois. Ei se ole aina niin helppoa kuin voisi luulla. On kyllä todennäköisesti viimeinen kerta kun budaan menen autolla. Lopulta kuitenkin löysimme tiemme IMM-paikalle jossa olikin jo aika mukava jono Minejä menossa sisään. Vettä satoi ja tuuli, mutta mikäs se Minimiitti olisi jos ei vähän vettä sataisi. Etsimme sopivan paikan mihin laittaa teltat pystyyn ja avasin Suomesta tuodun lonkeron. Tästä se lähtee eikä yhden euron maksavat oluet ainakaan haitanneet bilefilikseen pääsyssä.

Itse tapahtuma oli kyllä hyvin järjestetty. Tapahtumaa riitti, ruokaa ja juomaa sai useammastakin paikasta ja alueella oli myös oma kauppa. Mikäli se ei riittänyt niin parinsadan metrin päästä löytyi kaupakeskuskin. Illalla oli joka päivä meno päällä tai oikeastaan aamusta iltaan. Osamyyjiäkin oli todella paljon mukana ja mukaan tarttui iso läjä osia Vania varten. Taisi olla sitten lauantai, kun vaihdoin Miniin uuden öljynpaineletkun jonka Make

toi Suomesta mukanaan. Matin mukana tuli myös kaksi erilaista öljynpaineletkua jotka isäni laittoi hänelle mukaan. Oli ainakin vaihtoehtoja, että millaisen letkun laitoin kiinni. Siinä tuli sitten tosiaan suoritettua jo Minitapaamisissa minulle tavaksi tullut auton korjausoperaatiokin. Paikalla oli myös mahdollista pesettää Mini höyrpesulla jota moni hyödynsi itse mukaanlukien. Itikoitten poisto, pesu ja kevyt vahaus maksoi 10eur. Ei ihme, että oli suosittu palvelu.

Maanantai koitti lopulta ja oli aika suunnata nokka kohti Itävaltaa tarkoituksena ajaa Saksan alppitielle. Unkarin liikenne-merkit taas osoittivat puutteellisuutensa sillä oikean tien löytäminen tuotti taas tuskaa. Tuli pyöritetty reilu puoli tuntia Balatonfuhredin lähimaastossa ennen

kuin pelastus ilmaantui puhelimen muodossa. Puhelimeni navisofta löysi lopulta itsensä ja saimme sen näyttämään tietä. Se olikin eka kerta kun puhelimen softa toimi Unkarin maaperällä eikä hetkeäkään

liian aikaisin. Matin puhelin tosiaan toimi sen verta, että siitä oli apua Budapestistä pois ajamiseen, mutta sen jälkeen sekin oli täysin pimeänä. Edellisenä iltana sain Maken itävaltalaiselta tutulta kartan ja reittitietoja, että mitä kautta olisi viisainta ajaa Salzburgin suuntaan. Se, että meillä oli ohjeet paikalliselta, karttakirja vuodelta '94 ja välillä toimiva navi, eivät selvittäneet meitä ilman harhaan ajamista. Lopulta kuitenkin pääsimme Salzburgin tienoille majoittumaan majataloon. Ensimmäinen ei liian fiinin näköinen talo josta kysyimme majoitusta lupasi tarjota sitä 50eur hintaan aamiaisella. Kaupat tuli.

Aamulla suuntasimme Berchtesgadeniin jota on niin kovasti keuhuttu. Olihan se kieltämättä hieno paikka ja järven vesi oli todella kirkasta. Puoli tuntia siellä katselimme ympärillemme kunnes suuntasimme alppitielle joka alkaa Berchtesgadenista ja päättyy reilun 400km päähän Lindauhin. Heti alusta alkaen oli hyviä mutkateitä. Rait-Im-Wilkenin osuudella tuli kiusattua yhtä mersukuskia jolla auto "hieman" taittui mutkissa. Harmi kyllä, että suorilla mersu pääsi hieman pakoon. Lopun osuuden hienot alamäen mutkat menivät aivan pieleen eteen osuneen rellukuskin takia joka reippaasti ajoi alta 40kmh tunnissa mäkeä alas ilman, että

pääsi missään ohittamaan. Hieman jarrut kuumeni takana ajaessa vaikkei oikeasti olisi edes tarvinnut jalkaa jarrulle Minissä laittaa niihin mutkiin mennessä. Fiksumpi olisi käyttänyt moottorijarrutusta... Gmundin tienoilla tuli vettä ja paljon, piti laittaa Mini hetkeksi parkkiin pahimman vesisateen

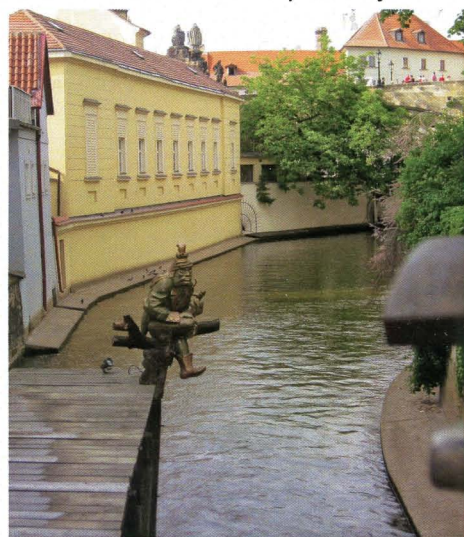
ajaksi, koska ajaessa ei eteen nähty. Seuraavana aamuna noita vesiä sitten piti äyskäröidä lattioltai pois sillä sen verta pahasti vuosi vettä sisään tiivisteistä. Ennen Urfeldia oli todella hyvät mutkatiet ylämä-

Ohjelmassa oli mm autoslalomia

Kuva jonka jokainen itseään kunnioittavan Mini-lehden pitää julkaista.

keen. Hieman kiusattiin Mini Onea, kunnes kuski päästi meidät ohitse. Näköalapaikkaan pysähtyneet motoristitkin näyttivät meille peukkua, kun mentiin ohitse moottori huutaen. Fiilis oli ihan katossa. Walchenceen kylästä löysimme sitten majapaikan jossa oli vielä sauna. Ei huono. Saunan kautta syömään ja

muutamalle oluelle. Tämä toimii. Illalla hotellissa muutamaa weissbieriä nauttiessa tuli juteltua tarjoilijan kanssa joka kertoi, että useat saksalaiset eivät edelleenkään pidä Nokista. Suomalaisissa ei ole vikaa, mutta Nokia...

Aamulla lähdimme liikkeelle kohti Lindautta Matin kartturoidessa ja pitäen meidät oikealla reitillä. Parina edellisenä päivänä vaivanneet turhan rikkaat ilma/

bensaseokset alkoivat käymään tosissaan hermoille. Auto parkkiin ja tein ohjausboksiin muutaman muutoksen jotta ilma/bensaseokset laskettaisiin eri tavalla kuin aiemmin. Muutos tuotti tulosta ja parin pienen lisäsäädön jälkeen Mini oli taas ajettavassa kunnossa eikä bensa haissut niin pahasti. Tiedä sitten, että onko syy täkäläisessä ilmastossa vai bensassa joka aiheutti turhan rikkaat seokset. Eiköhän sekin jossain vaiheessa selviä. Seutu ei ollut enää niin mäkinen kuin itäpuolella ja piti sisällään paljon aakeeta laakeeta, mutta onneksi välillä tuli myös serpentiiniteitä joita oli hauska laskea alaspäin Bad Hindelangin tienoilla. Lopulta löysimme tiemme Lindauhin Matin navigoinnin ansiosta sillä puhelimen navigaattori ei taaskaan löytänyt itseään. Auto parkkiin ja lähdimme kävelemään järven rannalle syömään ja juomaat yhdet oluset jotka olimme todellakin ansainneet ajaessa mutkatiet perse hiessä. Ilman kartturia olisi kyllä tullut eksyttyä todella moneen otteeseen ja tuota pätkää ajaessa molemmilla on töitä koko ajan, kartturi lukee jatkuvasti karttaa jotta pysytään reitillä ja kuski tietysti yrittää pitää auton tiessä :)

Oluen ääressä myös päätimme miten jatkamme pohjoiseen ruoan jälkeen. Päätimme ottaa suunnaksi Rottenburgin ja ajaa sinne pienempiä teitä pitkin jotka päätettiin kartasta katsomalla mutkaisuuden perusteella. Pakko on sanoa, että vaikka pikkutiet ovat kivoja ajaa, niin tosiaan on, että saksassa on kylä 5km välein jolloin vauhti pitää tiputtaa alta viidenkympin. Päivän paras mutkapätkä löytyi luonnonpuistosta Naturpark Hohenzollern Obere jolloin ajettiin Messkirchistä Albstadtin (kaksi reittiä, se mutkaisempi). Oli nimittäin useampi kilometri niin upeaa

serpentiininousu- ja laskua ettei mitään rajaa. Yksi nousu saatiin ajaa ns. tie vapaina ettei kukaan osunut eteen matkaa hidsastamaan. Moottori huusi ja kuski väänsi rattia hikipäissään ja hauskaa oli. Fiilis oli kyllä ihan katossa. Loppupätkällä ei ollut mitään erikoisempaa. Maisemat näyttivät toisinaan samoilta mitä e-suomessa on ajanut. Paikalliset eivät kyllä ihan hiljaa niilläkään teillä aja. Löysimme majoituksen yllättävän helposti Rottenburgista sinne saavuttuamme. Suihkun kautta kauppaan ja kebabit naamaan. Tästä on hyvä lähteä ideoimaan huomista ajopäivää kohti pohjoista.

Päätimme lähteä käymään Nurburgringillä, koska se olisi sopivien mutkateitten varrella pohjoiseen. Matti taas navigoi meidät perille hyvien mutkateiden kautta vain huomataksemme matkalla sinne, että samana viikonloppuna järjestettävä Rock Am Ring alkoikin jo torstaina ja paikalle päästyämme oli rata jo suljettu joten ei päästy edes katsomaan muitten ajamista saati, että itse olisi radalle päässyt. Ringiltä lähtiessä sen sijaan ajoimme sellaista mutkatieylämäkeä ettei mitään järkeä. Tie oli tasainen, mutkainen ja ennen kaikkea tyhjä ilman hidastelijoita. Ei oikeastaan edes harmittanut sen ajon jälkeen ettei päässyt Ringille jossa olisi kuitenkin jäänyt muitten jalkoihin. Ajoimme Dömbelfeltin kylän läpi jonka autokorjaamon pihalla oli useita Minejä, hieman päässä raksutti että mitä oikein näinkään. Liinat kiinni, U-käännös ja korjaamon pihalle katsomaan vähän lähempää. Paikka osoittautui mekaanikko Alfons Belterin pajaksi, jossa hän purkaa ja korjaa Minejä. Oli kyllä upea näky, kun oli kaikki seinät ja hyllyt täynnä hyvässä järjestyksessä olleita Minin osia. Kaikki tietysti kaupan. Melkein lähti ässän levyt mukaan, muttei valitettavasti päästy hinnasta yhteisymmärrykseen. Päätimme että ajaisimme vikana päivänä hieman enemmän ja tänään yöpyisimme jossain lähimaastossa. Sopiva majoitus löytyi Altburgista jossa ilta meni mukavasti vehnäisen oluen parissa.

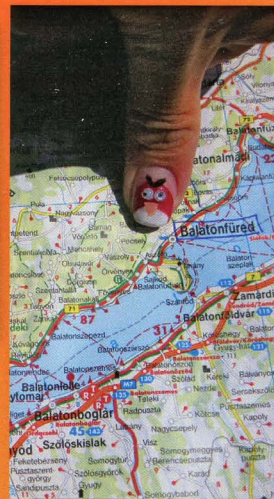
Enää olisi jäljellä viimeinen ajopäivä kohti Travemundea. Viimeiset mutkatiet ja sitten motaria vajaa 600km. Sovimme tapaamisen Ryaneitten kanssa Lyypekin Citti-marketissa sopivasti ennen laivalle menoa. Tuli sitten ostettua muutama lavallinen janojuomaa jotka piti jotenkin saada mahtumaan Miniin. Kuten tiedämme, niin Mini on tilava auto jolloin kaikki ostokset mahtuivat helposti kyytiin. Osa takapenkillä ja pari lavaa kattotelineelle. Paras kuitenkin oli vasta tulossa sillä Mervi kysyi josko kattotelineelle mahtuisi vielä yksi avo-Mini kyytiin, painoa 15kg. Siis mitä?? Avomini? Katolle? Kyseessä oli sitten Ryaneitten muksulle, Liamille tarkoitettu sähkökäyttöinen Mini joka ostettaisiin, jos se mahtuisi kyytiin. Hetken mietittyämme ja tavaroita järjestettyämme tulimme siihen johtopäätökseen, että kyllähän sitä nyt aina yksi Mini kyytiin mahtuu, varsinkin kun sitä ei tarvitse kuljettaa kuin Lyypekistä satamaan ja saada laivaan, koska Suomen päässä se nostettaisiin jo satamassa toisen auton kyytiin. Saimme jokseenkin paljon huomiota ja peukun nostoja ajaessamme satamaan. Satamasta tuli sitten hankittua vielä pari lavaa juomaa autoa kohden laivamatkaa varten kerta oli niin edullista. Niinpä niin. Mervi kertoi Lyypekissä ollessamme sitten meille, että makkäreissa on yleisesti ottaen aina ilmainen WLAN-yhteys jota on hyvä hyödyntää. Tämä tieto olisi ollut varsin hyödyllinen ja rahaa säästävää mikäli sen olisi tiennyt reilu viikko sitten. Olisi nimittäin helpottanut majoituksen löytämistä varsin paljon. Noh, tiedetään sitten ensi reissulla...

Sunnuntaina oli jäljellä enää Karkkilaan ajaminen ja tavaroiden purku. Samalla tuli sitten purettua Ministä etupenkit, kojetaulu, matot yms jotta sain viimeisetkin vedet pois lattialta. Mittariin kertyi kilometrejä vajaat 4000km ja bensaa kului... noh, paljon. Kaiken kaikkiaan loistava reissu josta ei tapahtumaa puuttunut. Jos vaikka ensi IMMin selviäisi ilman ongelmia... ;-)

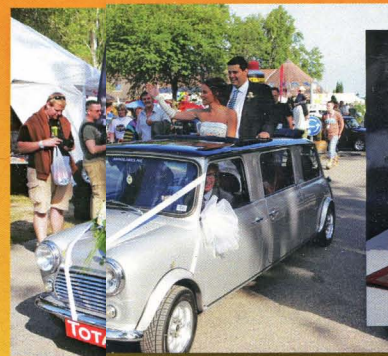

Lähtötunnelmissa Rotterdamissa.

Angry Birdsillä oli myös kova hinku päästä Balatonjärvelle

Torstaina saavuimme pääkallopaikalle tunti porttien avautumisen jälkeen ja jono oli jo muodostunut huikeaksi. Sisään pääsyyn meni aikaa peräti 1,5 tuntia

Unkarilainen Mini pariskunta sanoi toisilleen tahdon. IMM väki pääsi seuraamaan häitä aitiopaikalta

Hollantilaiset yllättävät myös aina lauantai-illan asuillaan, muttei Suomi-tytöt huonommaksi jääneet.

Osa Minikerho Flying Finnsin leiriä.

Show and Shine osastoa parkkipaikalla

Tänä vuonna Immissä oli mahdollista vuokrata myös mökkejä ja tietenkin otimme tämän mahdollisuuden käyttöön.

IMM 2012 UNKARI Lake Balaton

Aika luovuttaa Imm-avain seuraavan vuoden järjestäjille. Ensimmäinen vuonna siis Italiaan!

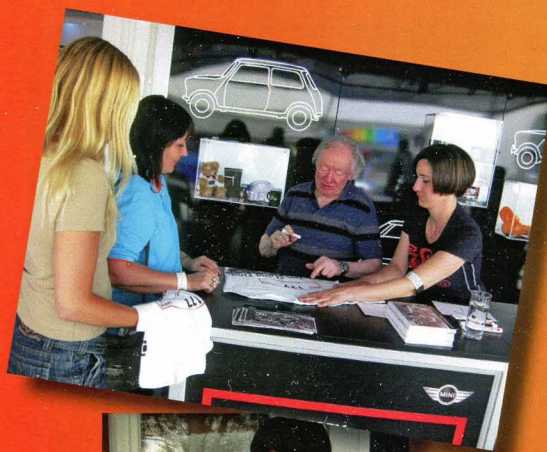
Mini pollkuveneillä käytiin kovaa taistoa

Sunnuntai päivänä päästiin seuraamaan autoslalomia

Ostosalue IMM alueella.

Perjantai-illan tunnelmaa vielä rauhallisissa merkeissä

Rauno Aaltonen oli saatu kunniavieraaksi MININ osastolle ja piti hän sitä Turun tyttöjenkin miestä käydä jututtamassa.

Perinteisiin kuuluu myös tuliaisien vienti isäntäkerholle. Edustusvuorossa yllpeänä MCFF

Koskenpäässä, lähellä Jämsää, juhlittiin ensimmäistä MCFF:n kesäkokousta. Nyt 30 vuotta myöhemmin samaan paikkaan palattiin juhlimaan juhluvuoden päätapahtumaa eli kesäkokousta. Järjestäjät toivoivat sadan auton rajan saavuttamista joka toteutuikin, sillä paikalle ilmoittautui 103 Minikuntaa. Järjestysvuorossa oli nyt kaikki MCFF:n paikallisjaostot, ja yhteistyötä tehtiin niin kilpailuiden kuin muidenkin aktiviteettien järjestämisessä. Jokainen joka saapui paikalle Minillä, sai lahjaksi hienon MCFF kylmälaukun. Vaikka edellisen viikon sade oli pehmittänyt nurmientä lähes suoksi, oli monet urheasti majoittautuneet teltoihin - jos vaan kuivan paikan sattui löytämään.

Koskenpää - MCFF 30 v juhluvuoden kesäkokoonnutuminen 20 - 22.7.2012

Ensimmäinen ilta alkoi jo perinteen mukaisesti Perjantaina lipun nostolla. Lähes tapahtuman kuin tapahtuman järjestelyissä aktiivisesti hääranneet Mätön veljekset saivat kunnian nostaa MCFF:n lipun salkoon. Usein kesäkokouksissa Perjantai on hiljainen päivä, jolloin paikalle saapuu vain aktiivisimmat ja innokkaimmat jäsenet. Nyt Perjantai-illan riennoissa vietti iltaa jo lähes 60 autokuntaa, makkaraa paistellen ja virvokkeita nauttien sekä elävästä musiikista nauttien. Ilmakin alkoi seljetä viikonloppua kohti.

Koskenpään paikka oli hyvin pitkälti samassa kunnossa mitä edelliselläkin kerralla 90 luvulla, ja varsinkin pesutilojen kunnossa olisi ollut toivomisen varaa - ainakin näin juhlatapahtumaa ajatellen. Mutta kunnan sauna ja uimaranta paikkasi monen mielestä tämän puutteen, ja sauna ja nuotiokatos olikin ahkerassa käytössä pitkälle yöhön saakka.

Yö oli kylmä, ja teltassa värjötelleet saivat pukea päällensä lisää vaatetta pysyäkseen lämpimänä. Aamu valkeni pilvisenä mutta kuivana, ja Lauantai-aktiviteetit pääsivät alkamaan aikataulun mukaisesti. Ilmoittautumisia jatkui koko päivän ajan aina pitkälle iltaan saakka, viimeinen saapujanumero jaettiin jo illan hämärtyessä.

Lauantaina vuorossa oli eri paikallisjaostojen järjestämiä kilpailuja. Perinteisen tikanheiton ja jarrurummun työnnön lisäksi ohjelmassa oli mm keilausta 10" renkaalla, Minin vetoa, paperilennokin heittoa, Mini-nepistä ja vaikka mitä.

Kello 11 alkoivat Minit järjestyä pihatielle paraatia varten. Mukaan paraatiin pääsi mukaan lähes 90 autoa, joten näkyvyyttä pikku Minit ainakin Jämsän seudulla sai. Moni yllättyi paraatin pituudesta, ainakin ne jotka odottivat sivutiellä pääsyä tielle. Jämsänkoskella ja Jämsässä kaupungin kadun varret täyttyivät ihmisistä, kun toinen toistaan hienompi Mini lipui ohi. Letka oli niin pitkä, että muutaman kertaan häntä katkesi, ja se teki omia lenkkejään pitkin Jämsää. Lopulta muutaman puhelinsoiton jälkeen löytyi päätepiste, ja Neste JämsänPortin piha täyttyikin pelkästään Mineistä.

Vandalismia? Ei, vaan bensaletkun korjausta hartiavoimin.

Kesäkokouksen Lauantai kisojen tulokset.

Tikanheitto:

Lapset	1. Iira Lindstedt	21 p
Naiset	1. Maritta Liimatainen	25 p
Miehet	1. Mini de Ville	34 p

Jarrurummun työntö:

Lapset	1. Aada Perälä	5.62
Naiset	1. Suvi-Anne Peltola	8.17
Miehet	1. Henry Laakso	9.50

Minin veto:

Naiset	1. Team GirlsPower Mari Rantanen, Mervi Ryan, Päivi Heinonen	8.93
Miehet	1. Team Kallioniemi-Mylläaalto 2x Kallioniemi + Mylläaalto	14.96

10" Rengas keilaus

Naiset	1. Mia Nyyssönen	5 pist
Miehet	1. Saku Salminen	

Lennoikin heitto

Yleinen	1. Ilkka Lindstedt	16.80
---------	--------------------	-------

**Yleisön kesken äänestettiin
VUODEN**

MINI - Mini Cooper
Ari Saxberg

BMW Mini- Mini Clubman
Wouter de Graaf

Entisöinti - Mini Moke
Riku Kiviranta

MCFF 30v juhlan palkitut

Juhlavuoden kunniaksi kerho palkitsi kerhon ja Mini-kulttuurin eteen työtä tehneitä. Tässä Lauantain "juhlagaalassa" palkitut.

Vuoden Ministi:

Päivi Heinonen -
Pitkä ura minikerhon hallituksessa ja tapahtumien järjestelyissä.

Vuoden ahertajat:

Sebi Kulkula ja Timo Purmonen -
Pyyteetön työskentely ja avuliaisuus oman ja toisten Minien kimpussa. Nämä herrasmiehet eivät pelkää liata käsiään vaikkei olisikaan oma Mini kyseessä.

Hallituksen muistopalkinto:

Perhe Lindstedt sekä perhe Laakso -
Minikerhon hallitus halusi antaa erikois-
tunnustuksen työstä Minien rakentelu-
kulttuurin ja entisöintityön vaalimisesta.
Useita vuoden Mini ja vuoden entisöinti-
palkintoja saavuttaneet rakentelijat ovat
värittäneet Minikerhon toimintaa vuosikausien ajan.

Kunniajäseneksi ylennettiin:

Kari Bruun
Jukka Lindström
Hannu Lepoaho
Arto Haapa-aho
Kaija Salminen
Ismo Aalto
Jouko Koski
Jorma Rantanen

- Hallitus palkitsi perustamisvuodesta
1982 jäsenenä pysyneet Ministit kerhon
kunniajäsenyydellä.

**Meiltä kattava valikoima
myös Classic Minin osia
- Suoraan hyllystä**

Tarvike ja Varaosa
Peltorinteentie 14
31760 Urjala

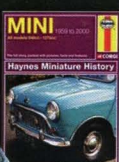
044-5551318 03-5466170 varaosa.myynti@gmail.com

Merkillisen reilu.

Koottavat ja rautaiset minin pienoismallit, myös muut autot ja kuluneet Pekripe Myynnistä.

Haynes kirja ja rautainen
1/43 Mini 14.90 e

Tamiya 1/24 Morris Mini cooper

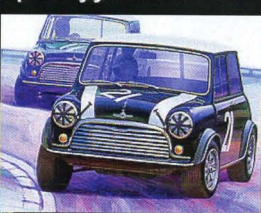
Monte Carlo rally 23 e

Heller Austin Mini 1/43 8.50 e

Tamiya vihreä Morris Mini 1/24 24 e

Tamiya mini cooper 1/24 racing ratamini 26 e

Avattu uusi verkkokauppa !!
Tule tutustumaan malleihin

Lisäksi mm.
Tamiya Rover Mini 1/12 ISO 100 e
BMW Mini Airfix 1/32 14 e
BMW Mini Cooper 1/24 Revell 22 e

Tmi **PeKriPe myynti**

Seinäjoen 046-5485071 www.pekripe.suomalainenverkkokauppa.fi

Ratapäivä

Tiukan ratakauden päätteeksi on Minikerhon Ratapäivillä hyvä tilaisuus ajattaa sponso-reita ja mekaanikkoja ja muita tiimin jäseniä. Tämän oli myös Hartus Racing tiimi sisäistänyt hyvin, ja rataa kiersikin useampi eri kuski.

Raine ja Hannu Lepoaho toivat paikalle MG Metro rata-auton. Metro Turbo Challenge sarjan auto on täysin alkuperäisessä rata-varustuksessaan - tosin nyt vapaastihengittävänä.

Rantasen Jyrki oli kolmas minitonnari Botniaringillä. Päivä meni mukavasti mekaanikkoja ajattaessa ja testejä tehdessä.

Teemu Hartus esiintyi vielä kauden alussa punaisen Minitonni auton ratissa. Seinäjoella auto romuttui lähes täysin. Uusi auto rakennettiin muutamassa viikossa, ja se oli heti kärkevauhdissa Jurvan kisoissa.

Minikerhon Ratapäivä Bothniaring, Jurva.

Viisitoista autoa kokoontui Jurvaan ratapäiville, joko kiertämään rataa tai muuten vaan viettämään viileää, mutta sateetonta päivää. Keli oli kuiva mutta liukas. Mukana oli kolme MiniTonni autoa, pari muuta rata-autoa ja loput vaki-oMinejä. Pari uutta jäsentäkin piipahti paikalla.

Lönnqvistin Maken tonnari on vielä hyvässä iskussa vaikka kisoja sillä ei ole hetkeen kierretty. Joka vuosi auto saa kuitenkin "kisa-huollon" joten osat tuskin pääsevät ruostumaan kiinni. Mitäs luulet, selvisikö Make tästä lähes 90 asteen sladista? Vastaukset postikortilla viralliselle valvojalle.

Kuvat: Satu Mäkinen

Myös toinen Seinäjoen kisassa uudelleen muotoiltu Hartus-Mini oli taas iskussa ennen kauden loppua. Myös Kari Hartus ajatti mekaanikkojaan Ratapäivillä.

Varikkoruusuksi äänestettiin tämä upean nostalginen Mini. Omistaja ja auton rakentaja Matias Kujala on uusi tuttavuus Minikerholle. Ensi vuonna ikä riittää myös kuskin paikalle, joten ensi kesän tapahtumissa muutkin pääsevät ihailemaan tätä autoa.

Kerhon syysyleiskokous pidetään tänä vuonna
Sastamalan maisemissa
Hotelli Ellivuori.
Lauantaina 27.10.2012 klo 13.00.

Kokouksen jälkeen on mahdollista syödä noutopöydästä klo 17.00 alkaen (15€/ henk). Ruokaa saatavilla myös À la carte -listalta sekä kahviosta löytyy jotain pientä.

Iltaa vietämme kokoushuoneessa klo 20.00 alkaen pikkujoulun merkeissä (tuothan pienen paketin mukana n. 5€). Kokoushuoneesta siirrymme ravintolan puolella jatkamaan iltaa.

Yöpyminen:

66,00€/ vrk / 1hh
76,00€/ vrk / 2hh
122,00€/ vrk / 2h studiohuone
187,00€/ vrk / huoneisto, jossa 1-4 henkilöä
192,00€/ vrk / huvila, jossa 1-4 henkilöä
21,00€/ vrk/ lisävuode

Kaikki majoitushinnat sisältävät liinavaatteet ja pyyhkeet, kuntosalin vapaan käytön, iltasaunan ja -uinnin sekä aamiaisen. Huvilaan kuuluu myös loppusiivous.

Mini clubilla on 5 kpl 1hh ja 10 kpl 2hh kiintiö joka loppuu Pe. 5.10.2012. Jonka jälkeen loput huoneet menevät yleiseen myyntiin. Mainitsethan huonetta tilatessa Mini club Flying Finns.

Hotelli Ellivuori,
Ellivuorentie 131, 38310 Ellivuori, Sastamala.
Puh. 010 8351 900. hotelli@ellivuori.fi www.ellivuori.fi

Ota siis iloinen mieli ja tule päättämään ensivuoden kerhon toiminnasta sekä viettämään iloinen ilta.

KUTSU

MINI CLUB FLYING FINNS Ry:n
SÄÄNTÖ- MÄÄRÄISEEN SYYSYLEISKOKOUKSEEN

Kerhon syysyleiskokous järjestetään
Hotelli Ellivuoreissa 27.10.2012,
kokousta aloitellaan klo 13.00.

Asialistalla ovat muun muassa ensi vuoden kokoontumisajat, kerhon toimihenkilöiden valinta seuraavalle kalenterivuodelle, tulo- ja menoarvio vuodelle 2013 ja muut jäsen asiat.

Jäsenistö on erittäin tervetullut päättämään yhteisen kerhomme asioista!

Terveisin:
Hallitus

Lahden Classic Motorshow

Toukokuu - Lahden Messukeskus

Minikerho oli taas saanut kutsun tulla esittelemään kerhon toimintaa Lahden Classic Motorwhossa. Tällä kertaa esille saatiin Tero Grönforsin Tino Aaltoselle rakentama 177 Monte Carlo replica, Nils Petterssonin MrBean Mini, sekä Mätön veljesten Northern Mini.

Forssan Pick-Nick

Elokuu - Pilvenmäen ravirata - Forssa

Juhlavuoden (myös Forssan Pick-Nickin 30 v juhlatvuosi) Pick-Nickiin saapui tänä vuonna taas ennätysmäärä autoja. Minit sopivat samaan europarkkiin yhdessä Ferrarien ja muiden laatuautojen kanssa. Rompetori oli tänä vuonna poikkeuksellisen laadukas, ja löytyipä sieltä jonkin verran Miniosaakin. Täällä ilma oli kuin hyväntuulinen morsian, ja meno ja meininki sen mukaista. Minejä oli paikalla parisen kymmentä.

Historic Grand Race

Syyskuu - Ahveniston Moottorirata - Hämeenlinna

Perinteisen Grand Racen tapahtumista ja kisatunnelmista kerrotaan seuraavassa Ministerissä. Samaan aikaan kun radalla kisataan, on rinteiden yläparkissa autobongareiden juhlat. Toinen toistaan upeampaa harrasteautoa oli löytänyt tiensä Hämeenlinnaan. Myös Minejä bongattiin paikalta useita. Tässä yksi mielenkiintoisimmista.

Minikerhon päättäjäiskahvit

Syyskuu - Paippisten Moottorikahvila

Toista kertaa järjestetty Paippisten moottorikahvilaan Sipooseen suunnautunut kahvitteluaivot keräsi kesän loppuun vähän reilut kymmenkunta Miniä. Tämän kesän tapahtumille olennaista taas oli, että paikalla oli kokonaan uusia tuttavuuksia, joita ei muissa tapahtumissa näkynyt. Tämä kertoo sen että tapahtumia ei kierrä pelkästään vakio kööri, vaan uusia tuttavuuksia ilmaantuu paikalle aina kun tapahtuma on sopivan matkan päässä.

Kuvat: Heidi Koivukangas

Britit kohtasivat Fiskarsissa

12. Elokuuta - Raasepori - Fiskarsin Ruukki

Perinteiseen tapaan kaikki Brittiautoharrastajat ajelivat taas toisiaan tapaamaan elokuun puolen välin tietämillä. Tällä kertaa järjestelyvuorossa oli Rolls Royce Enthusiast Club of Finland sekä Suomen Aston Martin kerho ja paikaksi valittu idyllinen Fiskarsin käsityöläis kylä Raaseporin kaupungissa. Ilma oli pilvipoutainen, ja sadekin pysyi lähes koko tapahtuma-ajan poissa. Heti tapahtuman loputtua joutuivat avo-Morganit ja Triumphit ja muut aristokraattiklassikot vetämään rättikaton ylös.

Liekö tapahtuma ollut liian "syrrässä" sillä Minejä oli paikalla vain vähän toista kymmentä. Vai oliko synnä muuten vilkas tapahtumakesä, varsinkin Minirintamalla.

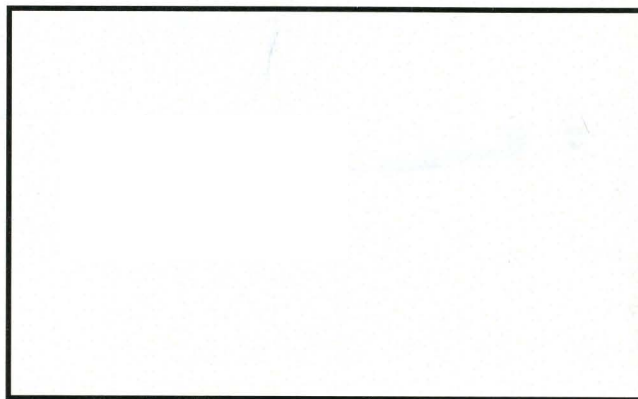
Metsäautojen luulisi jo hävinneet tästä maailmasta. Romuautomääräykset, luonnon oma kiertokulku ja muut asiat pitävät huolta siitä että pikkupojilla ei ole enää hienoja paikkoja seikkailuille. Mutta aina silloin tällöin jostain putkahtaa esiin aarteita. Nämä maan ja raudan olomuodon puolesta välissä olevat Minit löytyy Etelä-Karjalasta. Kiitos Sillille hienoista kuvista.

Palautus:
Sami Nyssönen

.AZ03

Paikallisjaostot kokoontuvat:

Helsinki Team

Lisätietoja Jarno Kärnä. Puh 040-5627234

Forssa Team

Kokoontuu ABC Forssan Autokeitaalla joka kuun ensimmäinen Sunnuntai klo 15:00.

Lisätietoja voi kysellä Timo Salmiselta,

Pirkanmaan Team

Kokoontuu joka kuukauden ensimmäinen Tiistai klo 18:00 Pirkanhovissa Lempäälässä.

Lisätietoja voit kysellä Tiina Jantuselta,

Turku Team

Kokoontuu joka kuun ensimmäinen Torstai klo 18:00 SGN Bikes tiloissa, Hämeentie 133,

Hämeentien Nesteen ja Hilan kiinteistön välissä. Lisätietoja Hemmo Lehtoselta,

Keski-Suomi Team

Kokoontuu joka kuun viimeisenä Tiistainan klo 19:00 alkaen Esso Kyläseppä, Petäjävesi.

Lisätietoja Tapio Oksaselta,

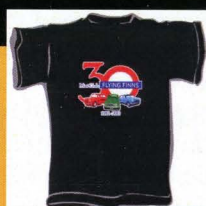
Etelä-Karjalan Ministit

Kokoontuu ABC- Viipurinportissa joka kuukauden ensimmäinen Maanantai klo 18:00.

Lisätietoja Topi Mätöltä,

Kerhotavarat

Pitkähihainen T-paita.....	10 €
Lyhythihainen T-paita.....	13 €
Pitkähihainen T-paita (naisten koko).....	13 €
(khaki).....	10 €
Svetari.....	20 €
Kalastaja malli hattu.....	12 €
Bandana malli hattu.....	8 €
Lippalakki.....	12 €
Lippalakki (lasten koko).....	10 €
Sateenvarjo.....	10 €
Kassi.....	2 €
MCFF Kangasmerkki.....	4 €
MCFF Pinssi.....	4 €
MCFF Tarra.....	1 €
Postikortti (10 kpl).....	1 €

MCFF kerhotuotteita myydään sekä postitse että kerhotapahtumissa, lukuunottamatta paikallistapahtumia. Tilatessasi ota yhteyttä kerhotavaravastaaviin joiden yhteystiedot löydät sivulta 2.

